

www.gurgelkott.se

Men varför är det så mycket utlagt?

Jag vet inte. Jag kanske är en vidrig narcissist som vill flåka ut mig. Men jag tror inte det. Fast jag är nog lite måttlös när kranen öppnas upp ibland... (Även rätt mycket skitdåliga saker har följt med av bara farten, och det gillar jag).

Jag är för den POSITIVA EGOISMEN. Ge och få och ge och få... I en musikspelssituation t.ex. betyder det att du ska bete dig så att de andra *vill* spela – och att de *vill* spela med *varandra* (du själv är inräknad). Då kommer alla som är med att "segra".

Vanliga företagare konkurrerar i annan grundtonart än musiker eftersom de vanliga företagarnas fundament för verksamheten inte utgörs av kärlek till konkurrenterna.

Det är centralt för musikerna att älska sina kollegers arbeten. Och det ändrar kartan för hur man tänker om och pratar om sina "konkurrenter".

Jag är inte för allmän återhållsamhet i det icke materiella bottenslammet. Jag tycker att det kul att lägga ut ett gytter av grejs. Katakomb. Jag räknar med att ytterst få är intresserade men jag tycker fortfarande att det är kul - för mig och att kanske åtminstone några klickar runt lite någon gång. Det lär knappast skada min "karriär" (som består av att undervisa i musik och då och då göra lite roliga spelningar) eller ekonomi. En del arr är utlagda. De blir nog inte snodda. Om någon enstaka (högst tveksamt) skulle vilja använda något tror jag att jag oftast kommer att bli tillfrågad. De flesta som *kan* spela arren gör nog förresten nog *egna*. Det är i alla fall för mig något av ett självändamål att i både spel och undervisning använda eget material, om än vid sidan av andras. Det här är så klart väldigt diffust för barn i en musikskola, men jag tror att de känner om det finns en anda av att "det här fixar vi och skraddarsyr själva" och att det påverkar dem i en positiv kreativ riktning. Även om det skulle gå att köpa "bättre" externt producerade arr.

Dessutom går det väl inte hitta något på gurgelkott.se, för allt är så osorterat - katakomb ju! (Fast sedan tog jag och sorterade lite efter bokstavsordning m.m. /Dicken i efterhand). Det är liksom lite kul att det är så rörigt att det blir svårt att hitta tillbaka till sådant man sett... Jo, när det gäller alla noterna och så, så tror jag förresten att det mesta ändå inte kan spelas helt obearbetat.

Jag *har* nog lite för mycket av allt, både eget och annat. Är tyvärr "samlare". Måste dödsstäda bland sakerna och även digitalt... Och så har jag rätt bra koll på materialet. Borde kanske blivit någon sorts arkivarie istället?.

Den kärlek jag känner för så många musikers musik (och för så många musiker personligen över huvudtaget) tror jag är representativ för hur det ofta är oss musiker emellan. Vi gillar helt enkelt ofta varandra och att ta del av vad våra vänner och vänners vänner skapar. Dessutom med betydligt lägre murar mellan genrer och grupperingar än vad man skulle kunna tro om man närmade sig branschen utifrån en sådan vinkel som t.ex. musikjournalistik gärna tycks dröja vid. De flesta musikerna är generösa, intresserade och bejakande (vilket inte betyder att alla nödvändigtvis måste testa allt själva, särskilt inte offentligt).

Den POSITIVA EGOISMEN är ett bra samlingsbegrepp för hur man kan bete sig i livet för allframgång. Principen är busenkel. Jag skulle gärna se att den tillämpades i varje sammanhang, litet som stort. Bland oss musiker gör den det ganska ofta och det är en av de finaste sakerna med att spela musik.

Att nämna dessa självklarheter, är inte det att slå in öppna dörrar? Nej. De dörrarna är inte alls så fixerade i öppetläge. Särskilt inte i samhället i stort, men inte heller alltid i en slumpvis bortvald jamkammare. Jamundervisning bör därför inledas med att se till att dörren är och förblir öppen.

<https://gurgelkott.se/onewebmedia/200813%20Tankar%20%28rensatsat%29.pdf>

Men tillbaka till frågan: varför är det så mycket utlagt på Gurgelkott?

Jag vet inte. Men jag tycker att det är kul, och sedan är det inte någe mer med det.

När det kommer till kritan ligger jag ändå i lä jämfört med en högst genomsnittlig användare av sociala medier, som var dag lägger ut en ny kaffekopp eller plutläpp eller gäddupdrag. På tal om sådana medier lyckas jag tyvärr aldrig att helt rensa gurgelkott.se från mina åsikter om en del saker. Jag *försöker* verkligen och jag tycker ändå att det har gått någorlunda bra, men jag inser att den som tycker annorlunda än vad jag gör om lite av varje kan få skäl att resa ragg, sådär lite skönt, tack vare några ställen på den här internetplatsen.

Men jag förlorar bort mig. Det handlade ju om att ligga i lä. Det känns ju inte särskilt bra att befinna sig i lä när man spelar ett blåsinstrument!

Tjillevippen från Dicken